

Brendannal voltak, az Úrhoz kezdtek fohászzkodni: „Figyelmezz reánk Istenünk, Megváltónk, / a föld minden határán és a végtelen tengeren / Te vagy egyetlen reménységünk.”¹ Szent Brendan vigasztalóan így szólt: „Ne féljete! Nem érhet bántalom benneteket. Utunk során velünk van az Úr segedelme.” Az óriáshal egyenesen a Madarak Szigetének partjához vitte őket. Ezen a szigeten Pünkösöd nyolcadáig maradtak.

Az ünnepnapok évszakának elmúltával a velük lévő szolgáló így szólt Szent Brendanhoz: „A forrásból töltsetek meg a tömlőket, és keljetek útra. Ezúttal én is veletek megyek, és utatok során vezérellek benneteket. Nélkülöm ugyanis nem találhatjátok meg a Szenteknek Ígért Földet.” Míg a szerzetesek beszálltak a bárkába, a sziget madarai szinte egyetlen torokból búgták: „Isten, mindannyiunk üdvössége, vezéreljen benneteket utatok során.”

28.) A Szenteknek Ígért Föld²

Szent Brendan és mindazok, akik vele voltak elhajóztak a szolgáló szigetére, ahol negyvennapra elegendő élelmet hordtak a fedélzetre. Majd negyven napon át kelet felé folytatták útjukat.³ A szolgáló a hajó orrához ült, és onnan mutatta az irányt. Negyven nap múltán, alkonyatkor olyan sűrű köd lepté el őket, hogy szinte egymást se látták. A szolgáló Szent Brendanhoz fordult: „Tudod-e miféle köd ez?” „Miféle?” – kérdezte Szent Brendan. „Ez a ködfelhő veszi körül azt a szigetet, amelyet immáron hetedik esztendeje kerestek.”⁴ – felelte. Egy órával később hatalmas fényesség támadt körülötük, és a bárka partot ért.

¹Zsolt 65,6.

²Itt ugyanazt a leírást találjuk, mint az első fejezetben. A *Terra Repromissionis Sanctorum* mesés kincsekkel teli szigetét a középkor folyamán egy Szent Brendan által „felfedezett” szigetnek gondolták: *Insula (Fortunatis) Sancti Brendani*-ként térképeken jelölték, és kalandvágyó utazók számtalan expedíciót indítottak a sziget felkutatására.

³Az utazás során a szerzetesek mindvégig nyugat felé haladtak, így a végcél eléréséhez is nyugatnak kellett továbbhajóznuk, számukra a hazafelé út iránya lenne a kelet. Ezen a helyen azonban a szerző következtelen. A napkelet felé történő elindulással a kora középkor térképeire elhelyezett, keleten fekvő földi paradicsom képe táru elénk. Sevillai Izidor földfelosztása szerint Noé három fia egy-egy kontinens lakójának őse, a negyedik föld pediglen keleten a paradicsom földje. „*Paradisus est locus in orientis partibus...*” (Etymologies, XIV./3,2), i.m., 112. o. Vannak későbbi *Navigatio* kéziratok, amelyekben ezen a helyen már a nyugati irány szerepel.

⁴A hetedik évben megtalált sziget. A hetes szám itt nyilván a Teremtés hetedik napjára utal.

A bárkából kiszállván széles föld tárult eléjük, ősziidőn szokásos gyümölcsöket termő fákkal telve. Sokáig nézelődtek, de az éj még mindig nem lepte meg őket. Kényük-kedvükre szedhettek a gyümölcsökből és ihattak a források

vizéből. Negyven nap alatt nagyjából az egész földet felderítették, noha nem jutottak el a sziget végére. Egyszer aztán egy hatalmas folyóhoz érkeztek, amely keresztültszelte a szigetet. Szent Brendan így szólt a testvérekhez: „Ezen a folyón nem tudunk átkelni, így nem ismerhetjük meg a sziget nagyságát.” Éppen ezen töprengtek, amikor egy ifjú lépett hozzájuk, és mindegyikőjüket nevéen szólítva vidáman átölelte őket: „Boldogok, akik a te házában laknak. / Téged örökké magasztalnak.”¹

Végül e szavakkal fordult Szent Brendanhoz: „Itt fekszik előtted a föld, amelyet oly sokáig kerestél. Nem találhattál rá azonnal, mert Isten meg akarta mutatni neked az óceán számtalan titkát. Vigyél magaddal e föld gyümölcséből és drágaköveiből annyit, amennyit csak bárkád elbír, és térj vissza szülőföldedre. Közel van földi zarándoklatod végnapja, mikoron atyáid körében megpihenhetsz. Sok esztendő múltán, amikor majd eljő a keresztények próbatételének ideje, leszármazottaitok is megismerik ezt a földet. A folyó, amelyet láttok, kettészeli a szigetet. Ezen a szigeten minden ugyanúgy marad az idők végezetéig, ahogyan most megismerhettétek, érett gyümölcsökkel telve, az éjszaka árnyaitól mentesen. E sziget világossága maga Krisztus.”

Szent Brendan, miután szedett a föld gyümölcséből és a legkülönfélébb drágakövekből, búcsút véve az áldott szolgálótól és az ifjútól bárkába szállt, és társaival útnak indult, neki egyenesen a sűrű ködfelhőnek. Miután sikerült

¹Zsolt 84,5.

keresztülhajózniuk az átláthatatlan fellegen, a szerzetesek megérkeztek az Örömök Szigetére. Három napig élvezték az ottlakók vendégszeretetét, majd áldásukkal Szent Brendan hazafelé vette útját.

29.) Hazatérés. Szent Brendan halála

Az otthon maradt testvérek hálaadással fogadták a szentet, és dicsőítették Istent, amiért nem fosztotta meg őket szeretetreméltó apátjuk viszontlátásának örömétől, akinek távolléte oly hosszú árvasággal sújtotta őket. Az áldott férfi szeretetükért megdicsérte őket, majd elmesélte nekik az emlékezetében megőrzött eseményeket és bámulatos csodákat, melyek megtapasztalására Isten által méltónak találtatott. Végül a Szenteknek Ígért Föld ifjának jövődjelése nyomán beszélt nekik halálának rohamos közeledtéről – hangsúlyozva annak szükségyszerűségét. A fejlemények a próféciaát igazolták. Miután minden tekintetben intézkedett a halála utáni teendőkről, kis idő múltán az isteni szent-ségek által megerősödvé, tanítványai keze között dicsőségesen eltávozott Istenhez, kit nemzedékről nemzedékre tisztelet és dicséret illet. Ámen. Vége.

